

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ

«Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում կատարելու մասին

Հոդված 1. «Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի (5 դեկտեմբերի 2006թ., ՋՕ-233-Ն) 13-րդ հոդվածը լրացնել նոր՝ 5-րդ եւ 6-րդ մասերով.

«5. Ներքաղաքային եւ մերձքաղաքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների կանգառները տեղաբաշխվում են խաչմերուկներից առնվազն 50 մետր հեռավորության վրա: Եթե երկու խաչմերուկների միջեւ տարածությունը 100 մետրից պակաս է, ապա այդ հատվածում կանգառների տեղաբաշխումն արգելվում է:

6. Միջքաղաքային եւ միջպետական ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների սկզբնակետի եւ վերջնակետի կանգառների տեղաբաշխումն ավտոկայարաններից եւ ավտոկայաններից դուրս արգելվում է:»:

Հոդված 2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման պահից 6 ամիս հետո:

ՀԻՄՆԱՎՈՐՈՒՄ

**«ԱՎՏՈՄՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԻ ՄԱՍԻՆ» ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔՈՒՄ ԼՐԱՑՈՒՄ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ»
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԻ ՆԱԽԱԳԾԻ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՐԱԲԵՐՅԱԼ**

«Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքում լրացում կատարելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի նախագիծը նպատակ ունի լուծել հետեւյալ երկու խնդիրները:

Առաջինը վերաբերում է ներքաղաքային եւ մերձքաղաքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների կանգառների տեղաբաշխմանը, որի հիմնախնդիրը հատկապես սուր է դրված մայրաքաղաքում: Մի շարք կանգառներ ի սկզբանե տեղաբաշխված են եղել փողոցների խաչմերուկներում: Դրան են ավելացել նաեւ քաղաքացիների կողմից ձեւավորված ինքնաբուխ կանգառները: Ճանապարհային ներկա պայմաններում խաչմերուկներում գործող կանգառները խոչընդոտում են երթուղիների անվտանգությանը, նպաստում խցանումներին, իսկ հաճախ նաեւ՝ ստեղծում վթարային իրավիճակ: Օրինագծով առաջարկվում է սահմանել, որ ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների կանգառները պետք է տեղաբաշխվեն խաչմերուկներից առնվազն 50 մետր հեռավորության վրա: Եթե երկու խաչմերուկների միջեւ տարածությունը 100 մետրից պակաս է, ապա այդ հատվածում կանգառների տեղաբաշխումն արգելվում է:

Երկրորդ դրույթը վերաբերում է միջքաղաքային եւ միջպետական ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների սկզբնակետի (վերջնակետի) կանգառներին: Այսօր Երեւանում, ինչպէս նաեւ երկրի այլ քաղաքներում ավտոկայարաններն ու ավտոկայաններն աշխատում են թերբեռնված կամ հաճախ՝ ընդհանրապէս չեն գործում, իսկ միջքաղաքային եւ միջպետական կանոնավոր փոխադրումների կանգառները կազմակերպվում են քաղաքի տարբեր վայրերում: Օրինակ, Երեւանում այդ նպատակով օգտագործվում են հրապարակներ եւ այլ հանգուցային կետեր:

«Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 14-րդ հոդվածը հստակ նշում է, որ ուղեւորների տոմսավորումն իրականացվում է ավտոկայարաններում եւ ավտոկայաններում, իսկ օրենքի 10-րդ հոդվածը սահմանում, որ երթուղիների կազմակերպումը պետք է ապահովի ավտովարորդների աշխատանքի եւ հանգստի ռեժիմի կազմակերպումը: Այս դրույթների կիրառումը կարող է ապահովվել միայն եթե առնվազն սկզբնակետի (վերջնակետի) կանգառները տեղաբաշխվեն ավտոկայարաններում եւ ավտոկայաններում, որոնք համաձայն օրենքի պետք է ապահովեն անհրաժեշտ սպասարկումն ու պայմանները:

Չեղիճակներ՝ [Արա Նռանյան](#), [Արթուր Աղաբեկյան](#), [Արծվիկ Մինասյան](#)